

Ο Μάκης Δενδρινός, θα είναι μια από τις προσωπικότητες του μπάσκετ που θα τιμήσει ο Σύνδεσμος Ελλήνων Προπονητών για την προσφορά του στο άθλημα κατά τη διάρκεια της κοπή της πρωτοχρονιάτικης πίτας (Πέμπτη, 5 Ιανουαρίου στις 20.00).

Ο "Βούδας" του ελληνικού μπάσκετ -όπως ήταν το παρατσούκλι του- ξετύλιξε στο Sepk.gr το κουβάρι των αναμνήσεων από μια μακρά και λαμπρή καριέρα, υπογραμμίζοντας αυτά που του έμειναν, αλλά κι αυτά που δεν του αρέσουν στο χώρο σήμερα.

"Ήταν ένα πολύ ωραίο ταξίδι. Η διαδρομή του καθενός καθορίζεται κι απο άλλα πράγματα κι όχι μόνο από το άτομα, αλλά εγώ το απόλαυσα. Επίσης αναπτύχθηκαν σχέσεις αμοιβαίας εμπιστοσύνης και φιλίας, οι οποίες είναι πολύ σημαντικές. Επίσης αισθάνομαι ιδιαίτερα χαρούμενος γιατί έζησα τη δικαίωση των Ελλήνων προπονητών!

Από εκεί που είχαμε μόνο ξένους προπονητές με ελάχιστες εξαιρέσεις, ο χώρος πλάτυνε. Έγινε μια μεγάλη προσπάθεια για την επιμόρφωση, την ανάπτυξη και τη συμμετοχή των Ελλήνων προπονητών. Αυτός ο λόγος, μαζί με την παράλληλη βελτίωση του επιπέδου των παικτών, μας επιτρέπει να αισιοδοξούμε για το μέλλον" ήταν τα πρώτα λόγια του

Όλα αυτά τα χρόνια που καθόταν στους πάγκους είδε μεγάλες διαφορές στο επίπεδο των Ελλήνων προπονητών. "Οι αλλαγές ήταν πολλές και ποσοτικά και ποιοτικά. Έχουμε, όπως και συμβαίνει και στους αθλητές, χάρισμα. Θα έλεγα ότι υπάρχει κι η ευφεία στον πάγκο, κάτι που μπορώ να εκφράσω με σιγουριά γνωρίζοντας αρκετές σχολές προπονητών, όπως είναι αυτή της Αμερικής. Το άθλημα έχει διαφοροποιηθεί πολύ με τις αλλαγές των κανονισμών σε ότι αφορά την ταχύτητα και τη δύναμη, αλλά στέκομαι και πάλι ήταν έχουμε πολυ καλούς κόουτς. Μπορούμε, βέβαια, πολλά να κάνουμε σε συνάρτηση με τους παράγοντες, τις ομάδες και τα οικονομικά δεδομένα γιατί έχουμε συνολικά μείνει πολύ πίσω σε ότι αφορά αυτό που λέμε οργάνωση ενός συλλόγου.

Στην κορυφή υπάρχουν τέτοιοι οργανισμοί, αλλά πρέπει να το πετύχουμε σε όλα τα επίπεδα. Αν γίνει αυτό δεν έχουμε να φοβηθούμε τίποτα. Στο δικό μας κομμάτι ειδικά νομίζω ότι βρισκόμαστε σε πολύ καλό επίπεδο κι ήδη βλέπουμε τα πρώτα παραδείγματα στο εξωτερικό. Αρκεί, βέβαια, να μην γίνει μαζικό φαινόμενο, να μην οδηγήσει δηλαδή το μπάσκετ τους προπονητές μας σε μετανάστευση" σχολίασε σχετικά.

Ο Μάκης Δενδρινός δούλεψε για αρκετά χρόνια στον Πανιώνιο σε μια ομάδα που παραδοσιακά έδινε μεγάλη βάση στην παραγωγική διαδικασία και την ανάγκη για προώθηση παικτών από τα σπλάχνα του συλλόγου. "Και το κάναμε και το βιώσαμε και το πιστέψαμε. Δυστυχώς οι ομάδες δεν αρκέστηκαν εκεί. Γενικότερα θέλουμε να βγάζουμε τα πόδια μας έξω από το πάπλωμα. Και στο χτίσιμο μιας τέτοιας φιλοδοξίας, καταστρατηγούνται πολλά. Μόνο που τα απότομα ύψη, φέρνουν και απότομες πτώσεις.

Είναι κάτι που δικαιολογείται στον Παναθηναϊκό και στον Ολυμπιακό, αλλά δεν δικαιολογείται για τους υπόλοιπους. Ούτε καν για τις ομάδες της Θεσσαλονίκης που πέρασαν τη λατρεία του πρωταθλητισμού, η οποία μάλιστα τους άφησε κουσούρι. Το λεγόμενο βάρος της φανέλας δημιούργησε πολλά αρνητικά και φτάσαμε να έχουμε αυτό το πισωγύρισμα, με τις εκκαθαρίσεις, τα χρεη και όλα τα κακώς κείμενα" ήταν το σχόλιο του.

Όσο για τις στιγμές της καριέρας που του ξεχωρίζει; "Ασφαλώς την πολύ καλή πορεία με τον Πανιώνιο, όπου παρουσιάσαμε ένα νέο μοντέλο και φυσικά ο πέρασμα από τις Εθνικές ομάδες. Η 4η θέση στο Παγκόσμιο και η συμμετοχή στους Ολυμπιακούς Αγώνες ήταν κάτι πολύ σημαντικό. Εκεί ζήσαμε έντονα και την έννοια της παρέας και το δέσιμο με τους ομογενείς" δήλωσε.

Όσο για τον αγαπημένο του παίκτη; "Υπάρχουν πολύ, αλλά ο Φανης ήταν ο αγαπημένος μου παίκτης, γιατί ήταν πλήρης και έξω καρδιά. Ήταν κάτι το διαφορετικό για εκείνη την εποχή, που υπήρχαν οι μεγάλοι εγωισμοί" απάντησε δίχως δεύτερη σκέψη.

Ολοκληρώνοντας έκανε ένα μικρό -πλην πικρό- απολογισμό: "Οι κόντρες μας μας έφτασαν εδώ. Κι ήταν φανερό, πέρα από την οικονομική συγκυρία, ότι θα φτάναμε σε αυτό το σημείο. Μπορούσαμε να πετύχουμε κάτι καλύτερο, αλλά οι μικροεγωισμοί κι οι κόντρες δεν ωφέλησαν κανέναν αγωνιστικά, ούτε αυτές του Άρη με τον ΠΑΟΚ, ούτε αυτές του Ολυμπιακού με τον Παναθηναϊκό. Δεν έχουμε το πνεύμα του "sportsman". Έχουμε μόνο τη λατρεία του πρωταθλητή και τίποτα άλλο.

Εμείς διδάξαμε αξίες όπως η σημασία της συμμετοχής και το "ευ αγωνίζεσθαι". Τώρα αυτοί που μιλούν για αυτά είναι οι υπεύθυνοι για τις βιαιότητες και τους τραμπουκισμούς. Όταν τους ακούω να μιλούν για την καταπολέμηση της βίας με πιάζουν τα γέλια. Αυτοί που υποστηρίζουν τα ντοπαρίσματα και τον χουλιγκανισμό να τα λένε αυτά; Είναι ντροπή..."